

מדור הבחינות

מינהל הסטודנטים

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי 1581937

שנת: תשע"ה סמסטר: 1 מועד: 1 מטלה: 1
קורס: 01 111 99 מבוא למשפט העברי

המחברת נבדקה ביום: 06/03/15

96

הציון:

חתימת המרצה:

מס' סידורי מתוך מחברות

הוראות לנבחן

- 9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
- 10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקייה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
- 11. נכון שעבר עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעת.
- 12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
- 13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאה לפסילה מיידי של הקורס.

- 1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
- 2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפציו האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
- 3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
- 4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
- 5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה. נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
- 6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תפסל ותועבר לוועדת משמעת.
- 7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. בכל עניין פנה למשגיח/ה.
- 8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידי שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת

בהצלחה!

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר

אסורים או ייתפס בהעתקה,

ייענש בחומרה עד כדי

הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל שלמה סמסטר א' מועד א'

מס' קורס 99-111-01

מחלקה משפט תאריך 19/2/15

המרצה ד"ר' שמואל אטינגר

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לכו! השוליים יחתכו ויכף יסרוטו מוחלט

100
100

חלק א'

(26)

הסתרה בין הספרי אמלנה בחוריהו העניין "אכלו אמים..." :

הספרי מפלג את הפסוק כך להחזיקו ולמנוח לחכמים הוא אפילו כלהם אומרים למחרי הפסוק.
(הפסוק מצדו, או הפסוק מהחוכמה) צדין - חובה לציג לדברי חכמים.

בירושלמי ובמשנת הוריו - עולה טענה הפוכה, ובאווה: מי שיוצא לביד טענה בפסיקט
ובטל צאג נהג צ-פיה - ח"ג! אומר - משמע מען שאין להקליג לדברי חכמים כאשר
עולה מהם טענה!

אז האם חובה לציג לחכמים כשצדקת הם טועים או אסור לציג להם ?? זו הסתרה.

ויאן יישה צאג בדרכים רבות (א) הנהיג שלא תסור מדברו רק על צנין עקן ממוא והצארו הדינים
אין לשמע ז' טענה (מהלל) אדם פשוט - ח"ג לשמע. תלמוד חכמ - ח"ג אעלג בהקטן, או לציג.
ישן עובד תשובה רבות במאמר של קיצוטיין.

ברוב אטייגר מציג לרובין את שני המקורות כמתייחסים אעלג-מסוג שונה.

כאלו מדובר בטענה פושטי, פסיקטי, הנבחה - יש חובה לציג לבית הדין, כפי שמסביר הספרי
את הפסוק. המקור בירושלמי והמשנה בחוריהו מפירוט על מצב שונה: טענה בעלפיה.

כשהם יודע שמסתרה חכמה מסוימת מהי"ה (טכני - לבחו או לא העלו אאלג או לא בטלוק מדוק)
אז - אסור או לשמוע לפסיקס. המקור לא סומרים אלא מההירים עמדה עקרוני,
והמחזיקים במצבים ספציפיים ביוג: טענה בעלפיה.

צמדת הרמב"ן אסתרה זו:

היחמ"ן טרדו מני של אגן טעויות בהקנה הכתב, אך כפי שאי נחפז אום' גלמ - ה' קדע מפנן - חובה לציג
לחכמים.

את הסתרה בין עיקרון זה לבין הדעה החובבא הירושלמי ובמס' הוריו הוא מציג אישג קלימוס בסדר

ברושלמי: "לחכמ חושב שיש לבי"ה טענה צויו אנהו כפי להוא "פסק". צאג, ע"ז שילטח קפני קי"ה

אר טענהו וניחוקיו. מרע לבי"ה למנו אג גלמט - פסיקס הנכחיה מחייג אולג.

אפי החמ"ן מתחיל משיג הירושלמי להוריו אך בסופו של דבר פסיקס בית-הדין מחייג.

[The page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is too light to transcribe accurately.]

יפה מאז! 26+2! הונס על הלצה יפה

(2) ישנו אפשרויות רבות אפשר לומר את הקונה מהפצאים, והן אף חופפות לחלקן. אמנם חלק.

אזכור, צוהר בפניו לאלה כשנתי. האם הפצאים בחוזה מוגנים מולד להקונה ישאו אחראים
אנשים שהיו יצרום או שגרו "פיצו מוסכם" - לא קל לנעק?

החופפות היא הפין עם שאלה פלטיג.

(*) אמנם שאלות כה"ה מצב שיקונים מוסריים בפלטיג חוזגו. כדי שלא הפלטיג ייגבן שגור הפין "בחר

מסוגל מוסריג אהביג להאונה ויאז ליציג קצין נצק, ופויג לשו היה נצק - תקונה פטור. ✓

(*) דיון בשאלת טעמי מצוגה מקיאו מסקנה פומה:

היות שפכטי האבג (או מצוגה) נוגן אפול גם לפי טעם חיצוני - תפליג והתקנה (האכה), יש להבטיח

תפליג חובר תקונה אפגג. ונטעק אזו: אם יוחזק שטפליג ויאז פיצו על נצק הרי שמוג לביה"ד

זהו שיקן מסקנה מוסריג מתפליג 15 אולסוק זהו הפליג, פומה: אפגג רק על הנצק (אמקרה שני - אין נצק)

(*) גישתו של הרמ"ם שמדגישה פרישנה על דרך "סבכאו" מעלה את הסבכאו: "זה נענה וזה לא חסר".

פומה - מכה והייגיון הופלט מתקבל שאפם או ידווח על פברי שאפם אחרי נענה באמצעו, אך לא

החסיכ אפלים פבר. לפיכך, במקרה שני, שלא היה נצק והמוג "לא חסר" (ואז הרווח!) אין אפשר

או אהרווח מלשנין גם את פיצו תקונה. זה לא מוצדק, וסקרים "זה נענה וזה לא חסר" אסורה 15.

(*) אסמכתאו מהדיין קטמרא בענין הפכה שחשבה ואז הושאלה, ומגה בידי השואל.

קדיון שם צווג שני גישתו: "גילה פורמליסטיג" גילה עכטג. גילה פורמליסטיג מתיחסר אלכל כמעט

חוקים סגורה, איג ומחבנה. טוים חיצוניים שיש להחיל על "משוואה" מסוימת, ולפכך: הו טעני של אפשר

אוכג ששואל אפפכה וקח את הפיצו מהשואל, על אף שהיא לא באמת שלו והנצק או שלו, משום שפורמליג

הפכה נחלגה כהתקנה. גיילה הערכיג, אצומג טאג, טוענת של אהליגור נאמנים אצרכים שהמלכט מעין, במקרה

כזה - היצמפוג דווקנה אפורמליג מליד טצוג אבסורדיג: הפלים שניצק לא יפוג, ואילו השט שלא

באמר ניצק - יחיד ככל מקרי אלוטין. במקרה והוא נפסקה טכג כר יהוצה שיצג את גיילה הערכיג,

טומרי: ניגן אהקיש משם שגלה שישמש פפורמליג מליד טצוג אבסורדיג. שאל מליגט עם ערכ הולכה;

יש להקליב אמסר ולש על מנה אהגשים את תפליג והתקנה. נג גם במקרה שני בו אולה אהיווצ טצוג

אבסורדיג: החובר ירווח רווח מקרי ולא הוגן רק בגלל דעיון הרוצצוטיג.

(*) דניג פמלכטא דונה - אפוק מה חוק מעלמל אחרו במקרה כזה. יתכן ולש החוק מעגן פיאגון אזה.

(*) "אעלה וילג אהטוב" - רמין פורל פסוק זה בחנה טליג אנהוז במוסיוג, גם היכן אין דין סבצבי:

פיוג זה הולד חובה חפלה אנהוז בצורה מוסריג עם במצבים שהם "אפנים משורה הדין", (כפי שואני)

דמעלה השגה האותן שמצא השוק. כפי אהינפס קצרי חובה 15 ויש צורך בשני מאפיינים: 1) יריבות 2) הצדקה.

המשך

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that proper record-keeping is essential for ensuring transparency and accountability in financial operations.

2. The second part of the document outlines the various methods and techniques used to collect and analyze data. It highlights the need for consistent and reliable data collection processes to support effective decision-making.

3. The third part of the document focuses on the analysis and interpretation of the collected data. It discusses the various statistical and analytical tools used to identify trends, patterns, and anomalies in the data.

4. The fourth part of the document discusses the importance of communication and reporting in the context of data analysis. It emphasizes the need for clear and concise reports that effectively convey the findings and insights derived from the data.

5. The fifth part of the document discusses the role of technology in data analysis and reporting. It highlights the various software tools and platforms used to streamline the data analysis process and improve the accuracy and efficiency of the results.

6. The sixth part of the document discusses the importance of data security and privacy in the context of data analysis. It emphasizes the need for robust security measures to protect sensitive data from unauthorized access and disclosure.

7. The seventh part of the document discusses the importance of data governance and compliance in the context of data analysis. It highlights the need for clear policies and procedures to ensure that data is collected, analyzed, and reported in a manner that complies with relevant laws and regulations.

8. The eighth part of the document discusses the importance of data quality and integrity in the context of data analysis. It emphasizes the need for rigorous data quality control measures to ensure that the data used for analysis is accurate, complete, and reliable.

9. The ninth part of the document discusses the importance of data visualization in the context of data analysis. It highlights the various techniques and tools used to present data in a clear and visually appealing manner, making it easier for stakeholders to understand and interpret the findings.

10. The tenth part of the document discusses the importance of data-driven decision-making in the context of data analysis. It emphasizes the need for organizations to base their strategic decisions on the insights and findings derived from their data analysis efforts.

במקרה אלו יש ירידה: הכל הוא של מכסו של אדם ספציפי אחר, הטוען אבולוציה, וכן הוצקה:
אם נגזר נקי, ואם אין סדרה אפילו ביצוי, מה גם שהמוכר עובד הרלוויח מה המיפוי, כך שבכל אופן מוצק
אדרוש עובד כל! לפיכך על המוכר לוודא על הסיכוי על-אף שזה לא הדיו, משום "אפנים משורת הדיו".

(*) אם אדם עניו לשון הוצקה אדרשה, לכן אין צדק של "אפנים משורת הדיו" - צדיין יש כאן מידת
הסידור. אמנם אפי' הומספוג בענין "הקני שקואיו" והדיו שפסק רק היה רק מידת "מידת הסידור", שהיא
נצבת בחוקה יומה של "ועל-הישל ותלוב", אך פרשני אלכנז הישלו אג פסיקת רב בניפון
(זהחצי השלישי + אלא שכל סיחה) כחוקה ממש, קהל הופיבור (הספרייה) יביא (צפוי מהל ענינים)
אליכך בין אם זהו גזר "אפנים משורת הדיו" ובין אם "מידת הסידור" זהו דין מחייב (אלא כפי
אין, כפי שכאן) אה"כ את מסקנים ל' מרפני
צעה זו מייצגת את הפשרה הנוון-פוטנציביסטיג (המוצגת ע"י דוואקין) שזוכרת שגם נכחתי מופריוג
מחולל אחוקי תחלפת, שאיור קבצי תחלפת.
אפי' גישה זו, רומתבטול-הדרת "ועל-הישל ותלוב" יגבן וניגן אפלטור את הקופה, גם אלא הסכמה
הרמיקוגת של המוכר.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that proper record-keeping is essential for ensuring transparency and accountability in financial management.

2. The second part of the document outlines the various methods and techniques used to collect and analyze data. It highlights the need for consistent and reliable data collection processes to support effective decision-making.

3. The third part of the document focuses on the analysis and interpretation of the collected data. It discusses the various statistical and analytical tools used to identify trends, patterns, and anomalies in the data.

4. The fourth part of the document discusses the importance of communication and reporting in the context of data analysis. It emphasizes the need for clear and concise reports that effectively convey the findings and insights derived from the data.

5. The fifth part of the document discusses the role of technology in modern data analysis. It highlights the various software tools and platforms used to streamline data collection, analysis, and reporting processes.

6. The sixth part of the document discusses the importance of data security and privacy. It emphasizes the need for robust security measures to protect sensitive data from unauthorized access and breaches.

7. The seventh part of the document discusses the importance of data governance and compliance. It highlights the need for clear policies and procedures to ensure that data is collected, stored, and used in a manner that complies with relevant laws and regulations.

8. The eighth part of the document discusses the importance of data quality and accuracy. It emphasizes the need for rigorous data validation and quality control processes to ensure that the data used for analysis is reliable and accurate.

9. The ninth part of the document discusses the importance of data integration and interoperability. It highlights the need for seamless data exchange and integration between different systems and platforms to support comprehensive data analysis.

10. The tenth part of the document discusses the importance of data-driven decision-making. It emphasizes the need for organizations to leverage the insights derived from data analysis to inform their strategic and operational decisions.

בב

3 א

שאלת היושר דנה ביכולת והתאזר את הולא, החובה הולא, אה מקרים ספציפיים.

הרמב"ם כוונה למצב את רעיון הולא ולכן התעבד להתחיל דין מיוחד על חריגים. בפועל, הוא מבטל

אדם חריג, שהרי מתקרה חריג ניתן למצוא בתפוסת דבריך רבוא של פולחן.

יש דברי הרמב"ם התייחסות לחנוכה "הולאג סגה" אך הוא מפרש זאת כצורך גדול לתקן ומצד

הקיום של מצווה מסוימת בסטואציה קצוץ או אצורך צבור גדול. בומר, גם את החנוכה

"הולאג סגה" הרמב"ם מפרש אצור חשיבה סלילית הדין, אך לא כהיבט ההולאג הולכה מיוחדת לאדם חריג.

דוגמא לתפיסתו ניתן לראות באיסור על שחיטת צמר, שם הוא קודם לטעם אדם יש אדם חריג שנה מצאה את

הבחירה דוחה - עדין אסור לו שחיטת מציבה קצוץ כמו בלם.

דעת הרב קוק המצוטטת בשאלה מתיישר עם הדיעה הנשדית - דעת ה"בצל עקידת צבתק" הויתרה

את דעת אריסטו. ותפיסתו, שאלת היושר מחייבת התייחסות למקרים חריגים בפולחן הדין.

כיצד ניתן לתקן מצבים חריגים של חוסר יושר, לכאורה? ע"י הכח שניתן לחכמים לקבוע "הולאג סגה".

פירוש זה מסביר את הביטוי "הולאג סגה" כי צורך מקומי, חוסר יושר, צוול גדול הדין הולאג והיאכך:

ניתן להתאים הולכה לחריגים מבח סמלג 15.

בומר: מצד אחד מתחלקת האדם יש לטעם את הדין עבור חריגים ישנה מתחלקת הפירוש הנושג

"הולאג סגה" (הוא מדבר גם על אדם יחיד או רק על צורך ציבורי גדול?)

דעת הרב קוק המובאת במאמר מתיישר עם הגישה הויתרה ומתמשה עבור חריגים משום שהיא מפרשת

את הביטוי "הולאג סגה" כמסורת גם אדם יחיד המתקרה נקודת.

?

ניתן להניח שדברי הרמב"ם קצוץ היושר מופנים למחוקק. טענה זו תואמת אמצעים קבישה פורמליסטית

ופוזיטיביסטית (כמו הולאג). דעתו כאלו רואה את המשפט כמלכת מופת של כלים שיש להחיל על סטואציה

שונה. ולפיכך, כל קצוץ של תפוסת כלים מלכתים מסוימים - יש להקדיש יודי המתחוקק. הוא יחולק אזהרה כלים

יפולו במערכת. לפי הגישה הפוזיטיביסטית, רק מה ש"סופ" כן שיק מלכת. שיקולים מוסריים חיצוניים אינם משפיעים,

רק שם אדם סגה היושר תפוסת אופט - אין לו מה לעשות אומג. הוא לא רשאי להניח מהכלים הפורמליים

שהוכתרו לו ע"י המחוקק! ולפיכך - תמכ גישת אלה יניחו שדברי הרמב"ם מבטלים רק המחוקק.

מאידך, הגישה הנון-פוזיטיביסטית רואה בסטואציה חבירה ומוסרית חלק מחיובי המשפט! לפי דעה זו,

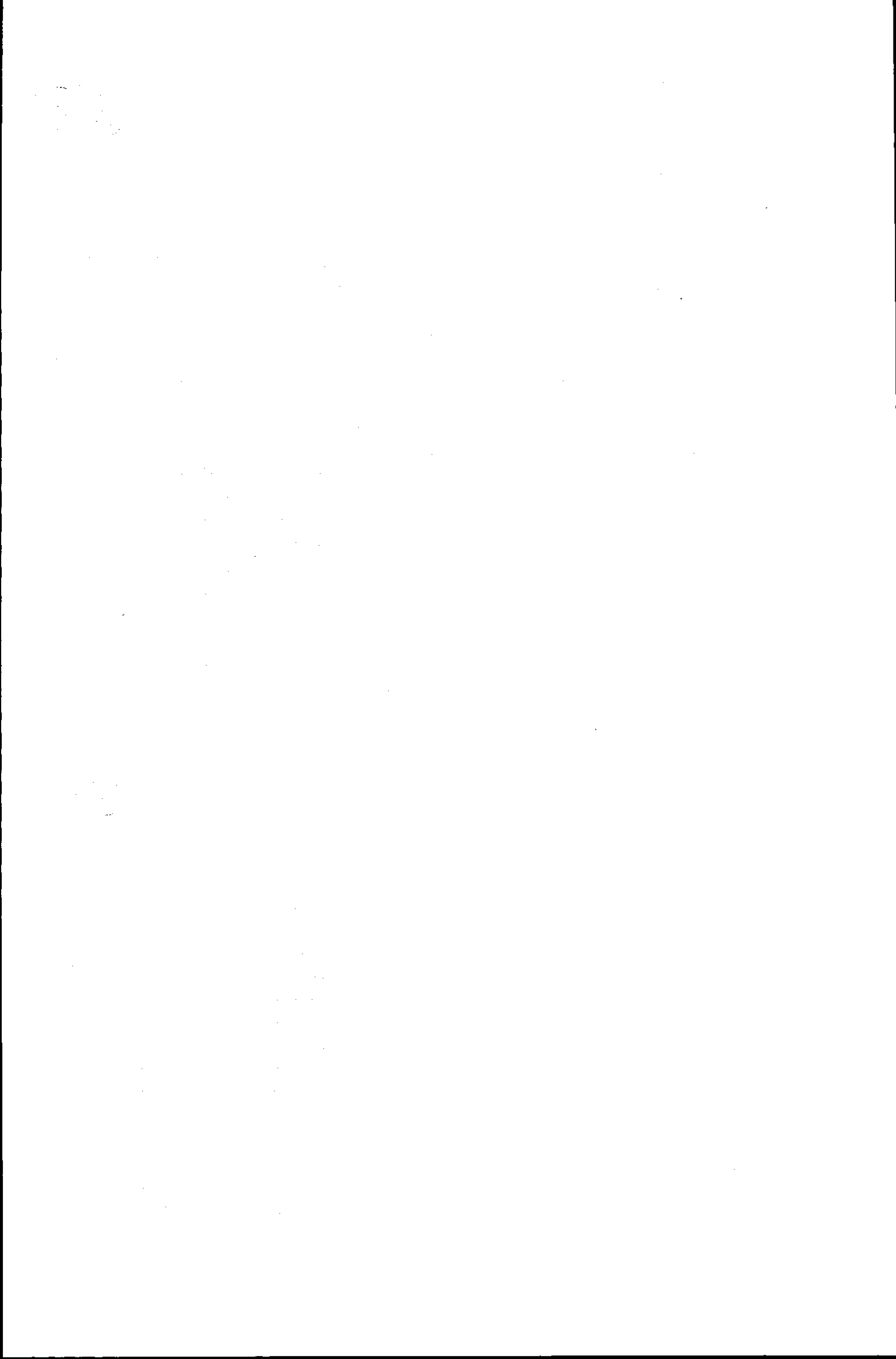
מובן שיש ענין שהרמב"ם יביע את עמדתו גם בפני המשפטים, שהרי לפי גישה זו, המשפטים הם גם מעין מחוקקים:

הם פוסקים גם לפי שיקולים חיצוניים מוסריים. גם לדעתו, כמאמרו בגישה הערכית יש היטוין רק להפנות מאמר

זה דווקא למשפט, משום שהקנה החומר, הערך של הולאג, תפוסת החוקקה - הולאג תלפס על פסקאות

שניתן "לפנות" סגור כמו בדעה זו. ניתן גם להניח שאלה לפי תפיסתו של "מהולאג המחוקק", אך זה דיון אחר.

מה עם עמדת הרמב"ם אט"נ גר?

חוק ק' על ספרו של חנניא אלון

5

צדק הומוזוד המסורתיג נעפסר אל- העלמוד כ" מיקשה אחרת". אלא נעפסר אקבי העריכה
הארכים והשונים, תקולג טכטג, וכו'. אפיכ, עככס נוחפג אילג סתרוג תגיה סקוה או גחל מקחא.
מחקר העלמוד האקדמאי, אצומג זאג, מתיסס אלהמוד כאל יצרה אלג יוצרים שונים, עם רסחלג היקורוג
כפי הסדר הכרונולוגי בו נכתבו הדברים, (הסטאנציה ההיסטורית, טעויות שרשטמרו אורכר הלנים קג
תעוקר העלמוד מעתק לעתק וכו'. אכן, הלזים קהים "למעט" כפי איג סתרוג- היים רחבים יגע,
היסטוריים/מפליים/פסיכולוגיים לא רק מסורתיים.

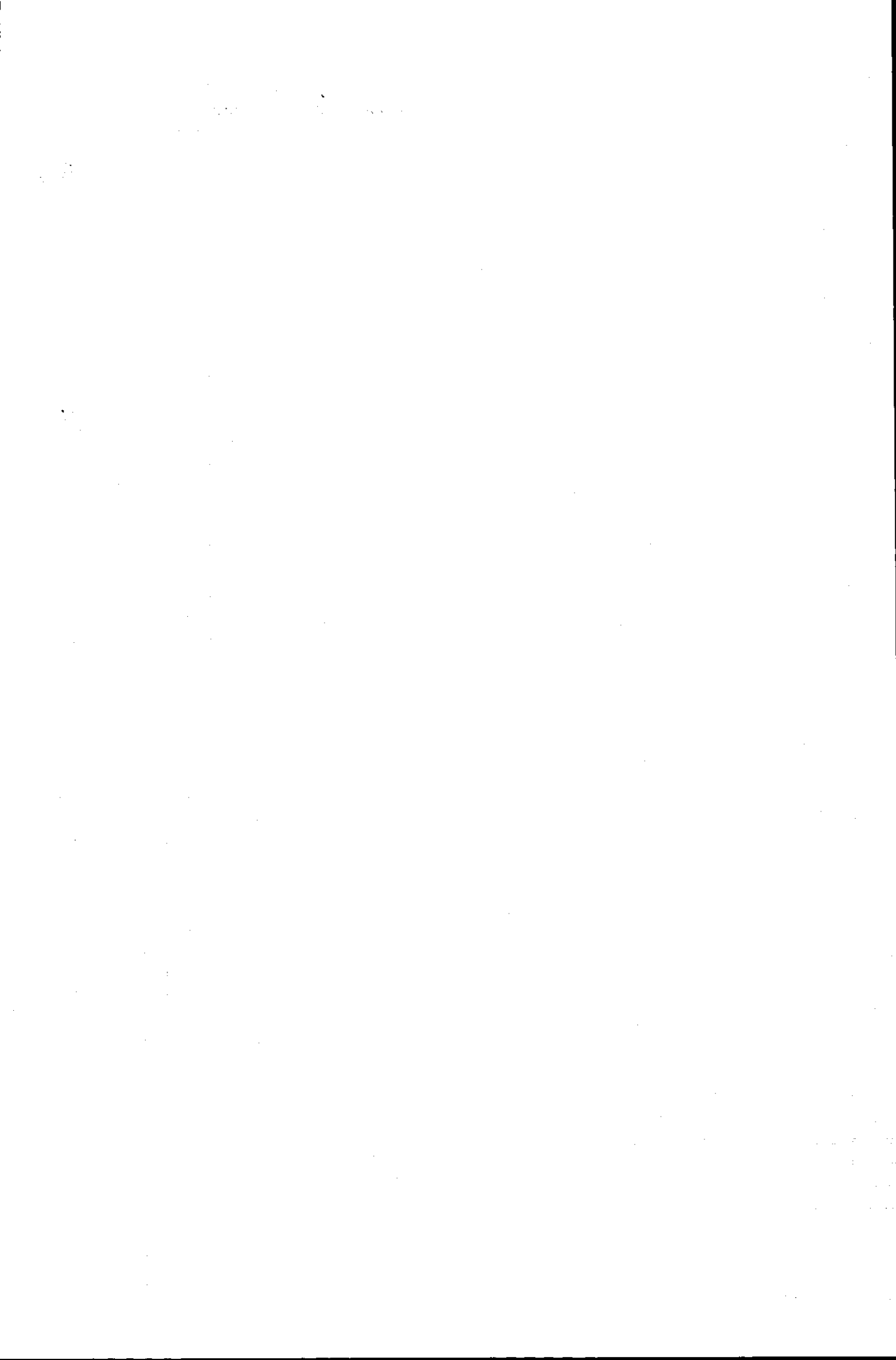
4

"משנה גרה" של הרמב"ם הינו מעין קודינה קציה של א הטכטג טנקעלו עם גקופג הרמב"ם.
אבלד' יש טענה עקרונית א סמכט של הרמב"ם בסיפוי, משום שהרמב"ם מביא רק פסיקה סופית, בלי המקורוג
מחלמוד ומחלוקות לקבמו. ואיכ' רוסה ככר נועקקל מחוקר החתיים- העלמוד ואל נשון (החלופה) - וספר
עלו אפגוז בלמוד הנמכר של אנשים לעצ' יפני אמוד אג הרמב"ם. אפיכ, הרמב"ם מענד אספר ז אלא מוצי
המון סתרוג טעויות בו, כחלק מחוקקו הספר זה.
הכ"ס, אצומג זאג - חי אחר' הרמב"ם, כג שאינו יכאל לעצ' על סמכט. יש ה"כ"ס מזהה אל- החלופה
ככר ש"החפ"ה גרה לא מביין אל מקוריה" עקבוג פ"ע של דין להסתמך על הרמב"ם אפיכ לא העמק
א פכטו המעיה העלמוד - ונך העצה לעיה. כעכזא מך ה"כ"ס לא מעצ' עם עכר סמכט של הספר
(הוא גם לא יטו) אך רוסה בו רק סיכום של העלמוד, או יצרה ליכולה אעמוד קפני עכמה, משום שפסיקה
אפי הרמב"ם בלי אלוט קמקור העלמוד מופלגת מזהים שדברים לא מספיק יוקני, דהיו טעויות - אכן יש להשתמש
המשנה גרה" רק כסיכום לעלמוד ולאו כמקומו.

310

השם "משנה גרה" נחטא אגרזנון של הרמב"ם ליצור ספר שייקח' אלו אל א הערה שלע"ם להצטברה כן שיהודי
ועקק בעצ' רק לשני ספרים: המקרא + הספר של הרמב"ם. שם זה לא העקל' עי שור החתיים, כנסוה קש
היחס מחקור הסמכט של החלכה, נוחפסא מחט. "היחודה" של הרמב"ם יקרוה אסיפוי בש"ט גרה" מביעה עמדה
שקורי סמכט החלכה היא בקלג הציגור, כג שגביג הדברים שנפאים ניוס בטלש"עם אוים מחקור אולקי, כ אס
אונש". הנישה העקולג אכאל קרובה יצירה אלווקיג בלבד (קומה ועקונית- אפמט) וא יכולה לשג אג העוקר-
הכינוי "גרה" ליצירה אונשית, קעוד הרמב"ם מרזיק מ"קבלה" מחקור הסמכט החלופה (פי שהוא טוג
על העלמוד החוקדמט אספ"ג) ואפיכ סוכר לשפ"ג קבלה בציבור הוא סמכט החלכה, והיאווה מייב בשניה
אספר הערה עכמה. השם "משנה גרה" אכן לא העקל אסיפוי מחט ה"ז העקק.

החלק

מה הרמב"ם התבונן אצלו כשהוא ערך את התלמוד אפי' קדישיו קטוניה? האם זה תלמוד אחר?

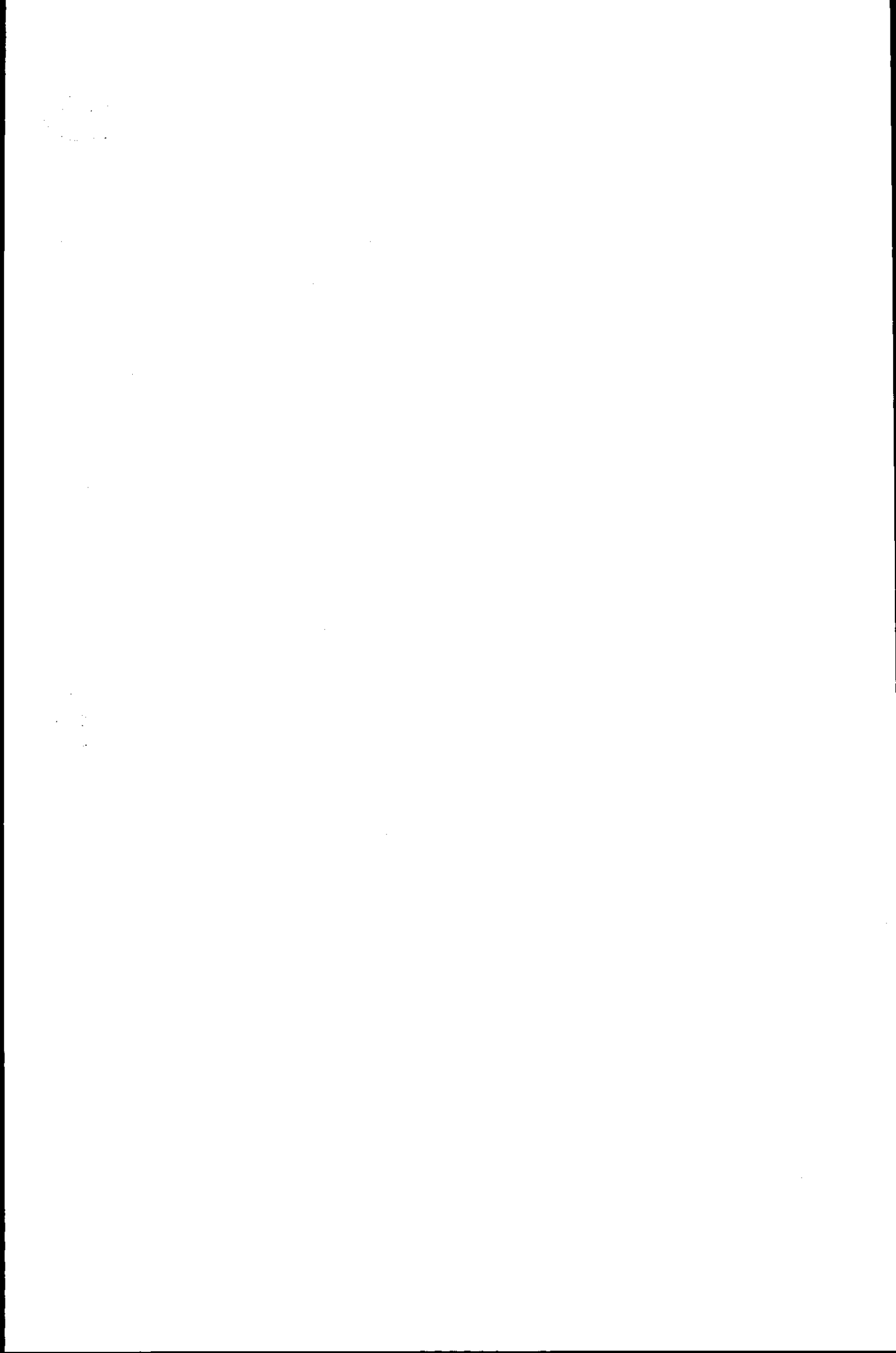
האם זה תוספת או? ומה היחס ביניהם?

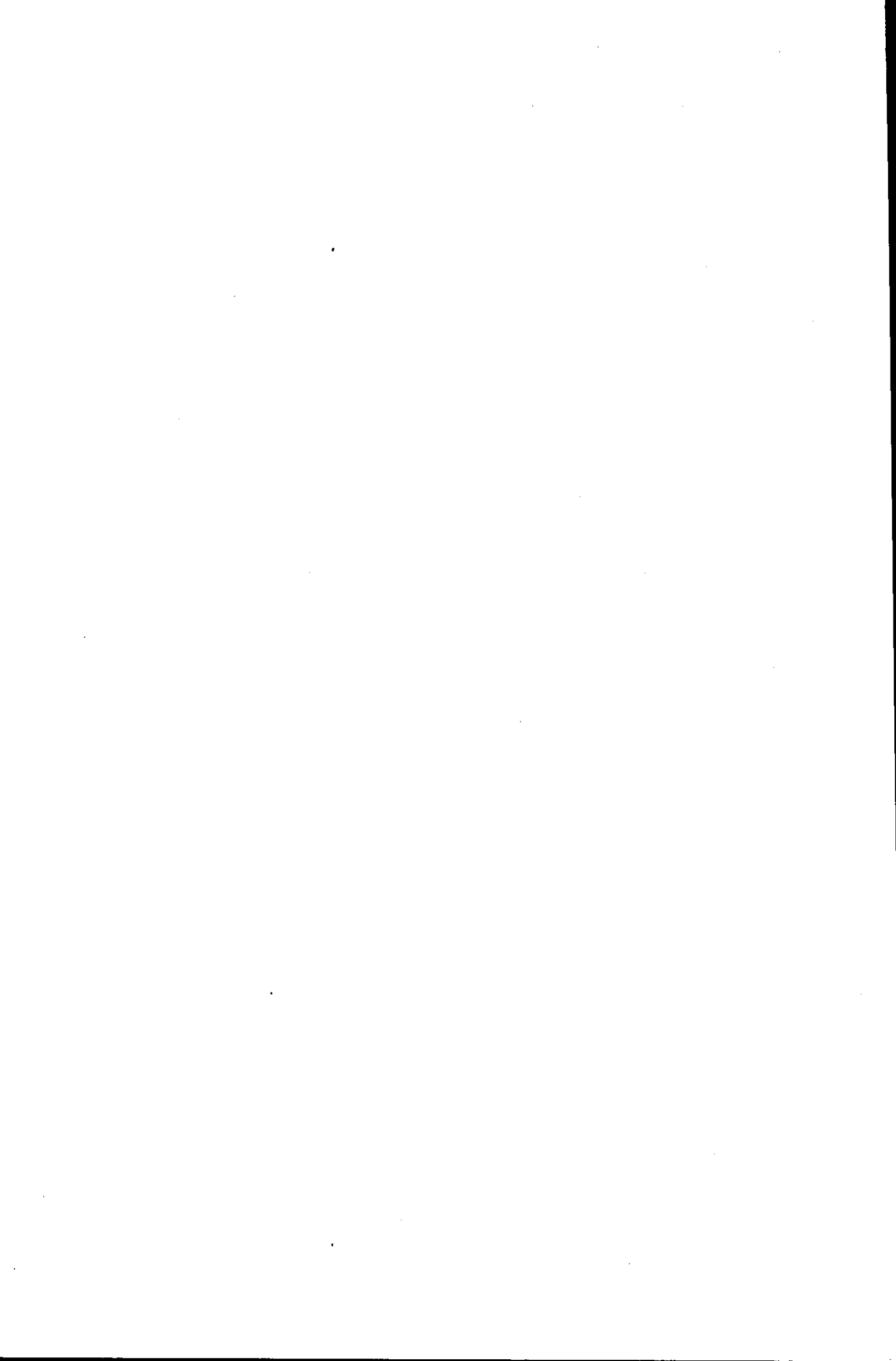
אפי' הדישה למפניו בשער - הרמב"ם רצה להתוודע אל התלמוד. התקף אכן ברור: ראשיג, הווא
כבר בהקדמה אספרו שמתנתו הווא אצדק אן ייצרק פוז חולל מחקאו ומשנה גרה. כאמר-
הספרו פיו מיג אג העלמיה. התלמוד הווא השלשול הוואמה ערהמתה ההלכה, אך הרמב"ם
סבור שפי' אחת חי' הווא יש צורך בספר קדישיו קטוניה, אא ספר עיוני, מורכב ומשולש סוגיה בלג
פתיחה... אכן, מקחינה, ויחוד הספרו ערד עז עסוק בתלמוד. יתן אלימה פאג עם מהלם
שמן אספרו: "משנתורה". זה ההלכה פל הערה, כבר זא צריך תלמוד.

אפי' הדישה לא אלוין: הרמב"ם התבונן אהקו אג ויחוד הקטגור, אך מהם לא להתוודע אל התלמוד.
הקדישיו קטוניה פלו הווא קומפ-אציה, לא תלמוד אמתה. תלמידי חכמים יאמדו עם זמן - אך אצדק
כפשוט יוג פירקטי תלמוד ספרו הווא תלמוד אמתה. מקורו: ראשיג, בהקדמת הווא ערד
כאג פיון כוונה להתוודע אל התלמוד, כי התלמוד קבולו פ יסאל וכפין ענה הווא כמא. כאמר - הווא
זא תלמוד אג מה שקדם לו, ריק מצד סידור נח יוג והכפול כמה פא הווא, לפי פאי הפסיקה
בתלמוד. הווא יספר הווא מתכוון לתלמוד ר' אלפנצור.

ציריניאל משלמים אהבה דגא ומשפוט: דרכי הווא, כי הפינג ופוז החולשים-משל. תוספת, שנתן
מכילוג כחיד עם כחיד פלפ אלוקים, פאמי: זא בחוק הפולין/וואיסורין/הרגי פ הוואה יש חיד פלפ למיין
הפגישה הווא אצדק באצדק פניטי אא בחובה פלפ אלוקים (כך יכא אהיה מצד אצדק פטור קדיני אצדק,
אך חיד קדיני למיין). תוספת, שני החוקים מתקולים פפולו כבוכה משפטיג, מקחינה-ה"אך".
ישם עם הרבה עניינים שפלים בשני הקטגוריה, מה שמהוי אג עוצמה קדימיון ביניהם.
דוגמא אלא המשפטיים המשלמים ופוז החולשים המשלם יש זכאג קדימיון משלם אחר.
אמשל: תעיקרון "לוח פ אצדק כמא" הווא פירקיה משפטיג (כאן פשיטת משפט אחר) אך משלם קה עם
בחוק הרדי: קיום מצוה עי' אחר- (קדישיו אמשל)

(קדמו באמתה: אצדק שחורה באמתה אמתה- וצד (גם- צדג אמתה) חיד חפס.)

רשמי

03-5604070 .7D